

Mall-ul din Berlin – o poveste despre exploatare, cu muncitori români

Centrul Claca

1 decembrie 2014

Mai mulți muncitori din România au fost angajați pe șantierul de construcție al unui mall din Berlin, iar la sfârșitul proiectului li s-a refuzat plata salariilor. Publicăm un comunicat al Sindicatul Muncitorilor Liberi (FAU-Berlin) și o relatare a unuia dintre lucrători. La sfârșitul textului sunt trecute datele de contact ale sindicatului, ale muncitorilor, cât și adresa petiției și a paginii de solidarizare cu aceștia.

Mall-ul rușinii, construit prin exploatare – comunicat FAU-Berlin.

Construcția „Mall-ului din Berlin” a costat aproximativ 1 miliard de euro, însă în loc de un templu al cumparaturilor, acesta este văzut mai degrabă ca un simbol al exploatarei lucrătorilor migranți din alte țări ale UE. Mai mulți muncitori din România au fost angajați pe șantierul de construcție al mall-ului cu un salariu de mai puțin de 6 euro pe ora, 10 ore pe zi, 6 zile pe săptămâna, pentru a afla la sfârșitul proiectului că nu vor mai fi plătiți. O bună parte dintre muncitori s-au organizat în cadrul Sindicatul Muncitorilor Liberi (FAU-Berlin) angajându-se în lupta pentru salariile neplătite.

” Pe lângă faptul că nu am fost remunerați pentru munca depusă, am fost amenințați (inclusiv cu violența fizică), iar lipsa competențelor lingvistice germane a fost exploatată de angajatori. Ni s-au cerut sume între 100-150 € pentru a ne înregistra domiciliul în Berlin și ni s-a refuzat dreptul la un contract de muncă în formă scrisă. Nu ni s-a oferit cazare, drept urmare am dormit în condiții dificile pe stradă. În cele din urmă, am găsit un loc de cazare cu 1800 euro pe lună – un apartament cu 2 camere, în care locuiau 14-16 persoane și în care dușul funcționa doar 20 de minute pe zi. Însă pentru ca nu am primit salariile, nu am putut achita chiria în continuare și am ajuns iarăși în stradă”.

Responsabili pentru plata salariilor restante sunt contractorii „Metatec-Fundus GmbH & Co. KG” din Berlin Kreuzberg și „Openmallmaster GmbH” din (Frankfurt-Main), alături de compania constructoare principală – Fettchenhauer Controlling & Logistics GmbH, care a subcontractat cele 2 firme, și compania investitoare – High Gain House Investments. Somăm toate partile implicate, în special ultimele 2 din cele enumerate, să asigure plata salariilor restante. În spatele opulenței “Mall-ului din Berlin” se ascunde o poveste de exploatare extremă și tratament inuman al muncitorilor.

“Nu vom înceta lupta până nu vom primi salariile ce ni se cuvin. Am lucrat aici și ne merităm salariile promise. După munca depusă și promisiunile făcute de angajator vrem să fim în stare să ne cumpărăm singuri mâncarea. De asemenea, luptăm și pentru că în Germania mii de muncitori migranți sunt exploatați în astfel de condiții de sclavie și nu mai putem tolera acest lucru. Ne-am organizat în sindicatul FAU din Berlin. Nu suntem singuri și nu vom înceta să luptăm !

Relatarea lui Bogdan Droma, unul dintre muncitorii români.

Un interviu video cu Bogdan Droma, poate fi urmărit aici: https://www.youtube.com/watch?v=RuTB5vZeNjo&ab_channel=ArneB

Eram în Birmingham, Marea Britanie, când fratele meu m-a sunat și m-a întrebat dacă vreau să lucrez în Berlin cu un contract de 1200-1300 euro pe lună, 5 euro pe oră, 10 ore pe zi.

Fratele meu a venit cu zece oameni din România ca să lucreze la mallul ăsta. Un român îi sunase și le spusese „puteți să lucrați la acest mall.” Am lucrat pentru o companie rusească. Și a zis: „Avem nevoie de mulți oameni care vor să lucreze. Veniți aici și vă facem contract. Vă pregătim un loc unde să dormiți. O să plătiți 50 de euro de persoană.”

Am ajuns aici, în Berlin, înaintea lui august. Locul de dormit nu era încă gata. Am dormit în mașină și pe stradă timp de două zile. După aceea am obținut o cameră. Am dormit doisprezece într-o cameră. După o săptămână, ne-au închis camera și ne-au aruncat toate lucrurile la gunoi. După alte trei zile de dormit pe stradă, am găsit două camere în Mehringdamm. Am plătit 1800 de euro și am dormit 14 oameni, poate 16, în două camere. Nu se făcea curat, locurile de dormit nu erau bune, nu puteai să faci duș zilnic—dușul mergea numai 20 de minute, pentru 14 inși. Făceau cu rândul, câte 4-5 la duș pe zi, ziua următoare alți 4-5. Toate astea în timp ce lucrau pentru compania **Openmallmaster**.

Când a venit ziua de plată, după două săptămâni (ne promiseseră că vom fi plătiți la fiecare două săptămâni), ne-au amânat 7-8 zile. Am început să protestăm și am oprit lucrul până când urma să ne primim banii. Ne-au zis: „Dacă protestați nu veți primi niciun ban și nu veți mai lucra pentru noi de acum încolo.”

Când am început să-i întreb despre acte, au promis că ne vor face contracte de muncă. În fiecare zi întrebam: „Când semnăm actele de muncă?” Am tot întrebat pe parcursul câtorva zile și ei de fiecare dată găseau o scuză și ne ziceau că „mâine, doamna care trebuie să semneze actele nu este azi aici.” După câteva zile în care am întrebat de acte, au găsit un motiv pentru care să-mi spună că nu lucrez cum trebuie și mi-au zis să plec de la locul de muncă—pentru că „vorbești prea mult despre bani și acte.” Asta s-a întâmplat după mai bine de o lună de muncă.

După ceva timp ne-au spus ca nimeni nu vrea să ne facă noua contract. Ne-au zis că, dacă vrem, ne putem face un „Gewerbe” (*echivalentul PFA*) și să plătim cu 100 de euro pe cineva să ne traducă documentele. Erau niște doamne care lucrau pe acolo, cărora le-am dat 50 de euro și tot nu ne-au făcut contractele. Eu aveam 100 de euro, ele au luat 50, și plateai 26 pentru „Gewerbe”, iar restul banilor îți rămâneau pentru benzină și alte lucruri. Am refuzat să dau banii ăștia.

Pentru „Polizeliche Anmeldung” (*procesul de înregistrare a adresei în Germania*) voiau 150 de euro pentru adresă. Iarăși am refuzat să plătesc. În cele din urmă i-am dat 50 de euro unui tip care mi-a zis „OK, îți pot aranja actele dacă plătești 50 de euro.” M-am gândit că dacă nu am o adresă nu voi putea obține documentele pentru muncă și că nu voi putea închiria un apartament dacă nu am de lucru. Așa că am dat 50 de euro pentru „Anmeldung.” După aceea, tipul a venit și mi-a zis: „Dacă nu dai încă 50 de euro, mă duc la Bürgeramt (*oficiul pentru înregistrari*) și îți șterg Anmeldung-ul și nu vei avea o adresă.” Așa că i-am mai dat 50 și am ajuns să plătesc în total 100 de euro pentru Anmeldung.

M-au concediat după ce i-am întrebat de acte. Am căutat de lucru la restaurante, în multe locuri, alte șantiere. Neștiind germană și neavând experiență de lucru în restaurante, mi-a luat două săptămâni până mi-am găsit de lucru.

Am primit o ofertă de la Metatec. Mi-au spus că ei sunt o altă companie care lucrează pe același șantier la Mall of Berlin. Și tipul asta Mehmet de la Metatec Fundus GmbH mi-a promis: „Tu începi lucrul, iar eu mă ocup să-ți fac actele. Vorbești direct cu mine și nu cu vreun alt român. Îți promit. Sunt om de cuvânt, așa că, atunci când promit cuiva ceva, mă țin de promisiune.”

Și pentru că e un mare om de afaceri și lucrează la cel mai mare mall din Europa, l-am crezut. Și am început să lucrăm. A promis că plătește la fiecare două săptămâni. Când a venit ziua de plată, ne-a zis „Maine, că azi am uitat.” Când ne-am dus la el a doua zi, ne-a spus: „Nu mă enervați cu asta. Am să vin eu la voi și am să vă plătesc.” A trecut o săptămână și, după alte câteva zile, am oprit lucrul și am întrebat de banii și actele noastre. Ne-a zis: „Nu am nimic să vă dau, iar voi nu aveți nicio dovadă. Poate ar trebui să vă duceți acasă, din moment ce nu aveți niciun act.”

Fără bani nu puteam plăti chiria apartamentului, așa că proprietarul ne-a spus să plecăm. Am dormit pe stradă mai mult de zece zile și am protestat cerându-ne banii. Terminaserăm banii pe care ni-i daseră—50 de euro pe săptămână pentru mâncare. Alți lucrători de pe șantier și oameni care locuiesc în apropiere ne-au adus câte ceva de mâncare și strictul necesar.

Am întrebat apoi dacă putem dormi într-un container de pe șantier, până ne găsim un apartament și locuri de muncă unde să economisim niște bani. Cei pentru care am lucrat ne-au zis că e interzis să dormi pe șantier. Am supraviețuit din mila celor care lucrau acolo și pe care îi cunoșteam. Așa am supraviețuit ca să luptăm până acum.

După ceva timp în care am protestat și am făcut gălăgie în presă, au început să plătească 300, 400 de euro de persoană, și tipul de la Metatec ne-a zis: „Dacă vreți mai mulți bani, vă dau 600 de euro, dar numai dacă semnați o hârtie că nu mai cereți nimic după.” El ar fi trebuit de fapt să ne plătească 1100 de euro. Din moment ce nu avusesem bani o perioadă îndelungată și trăiam din mila altor oameni, am acceptat să semnăm hârtia.

Nu e ce voiam sau ce ne așteptam atunci când am venit aici. Auzisem de „standardul german,” iar atunci când am venit aici ne gândeam că urma să fim plătiți pentru munca noastră. Nu vrem să fim la

mila oamenilor pentru a avea ce să mâncăm. Am muncit și ne-am câștigat banii, am muncit cât să ne plătim singuri hrana. Avem familii și copii. Tot ce vrem e să fim plătiți. Banii noștri. E dreptul nostru. Nu am să mă opresc până nu ne-am luat banii.

Oamenii ăștia ar trebui să înțeleagă că noi nu suntem singuri și că nu ne vom opri din luptat.

Am lucrat o lună pentru Openmallmaster, după care m-au concediat pentru că începusem să vorbesc despre acte. Peste două săptămâni am primit oferta de la Metatec, pentru care am lucrat mai mult de trei săptămâni, aproximativ 24 de zile, lucrând 6 zile pe săptămână. Neavând acte, am oprit lucrul și ne-am cerut banii. Am început să protestăm și să ne luptăm. Pe acest șantier au lucrat sute de români și niciunul nu și-a primit banii. Mulți au plecat acasa doar cu banii de avion sau de autocar și cu 100-200 de euro de mâncare.

Openmallmaster a fost compania care oferea servicii logistice pe șantier. Aveau mult de lucru pentru logistică dar și pentru curățenie. Pentru Metatec, am lucrat la tot felul de lucruri, cum ar fi asamblarea ferestrelor, am făcut izolațiile, am dat găuri pentru lămpi în pereți, am curățat geamurile după vopsirea pereților și alte lucruri din astea.

Berlin, 21.11.2014

Date pentru solidarizare si diseminare :

- Organizatia care faciliteaza organizarea muncitorilor romani :

Sindicatul Muncitorilor Liberi (FAU-Berlin)

faub-presse@fau.org

<https://berlin.fau.org/kaempfe/mall-of-shame>

- Pagina de Facebook a campaniei de sustinere a muncitorilor [facebook.com/mallofshame](https://www.facebook.com/mallofshame)
- A fost redactata o petitie online in sprijinul muncitorilor, ce poate fi semnata aici (scroll pentru versiunea in engleza): <https://www.change.org/p/fettchenhauer-controlling-logistic-gmbh-mall-of-berlin-bezahlt-eure-beschäftigten>
- Pentru a lua legatura telefonica cu muncitorii romani, contactati redactia, sau scrieti la claca@riseup.net

Biblioteca Anarhistă

Centrul Claca
Mall-ul din Berlin – o poveste despre exploatare, cu muncitori români
1 decembrie 2014

<https://centrulclaca.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org